YEGÂH ÂYÎN-İ ŞERÎFİ

RAUF YEKTÂ BEY (27.3.1871 - 8.1.1935)

İlk Mukābelesi:

Yenikapı Dergâhı, 6. 8. 1923

YEGÂH PEŞREVİ

YEGÂH ÂYÎN-Î ŞERÎFÎ

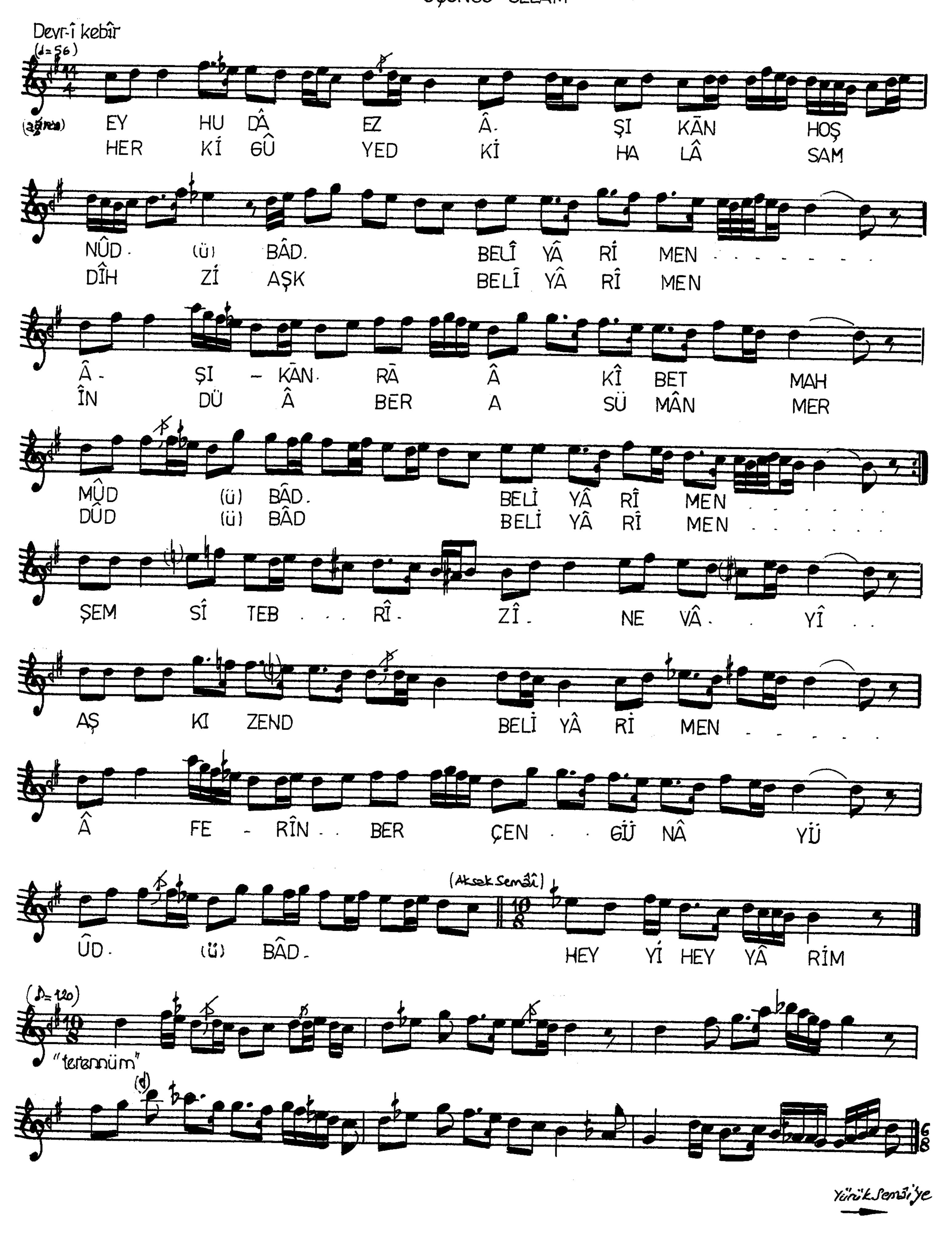

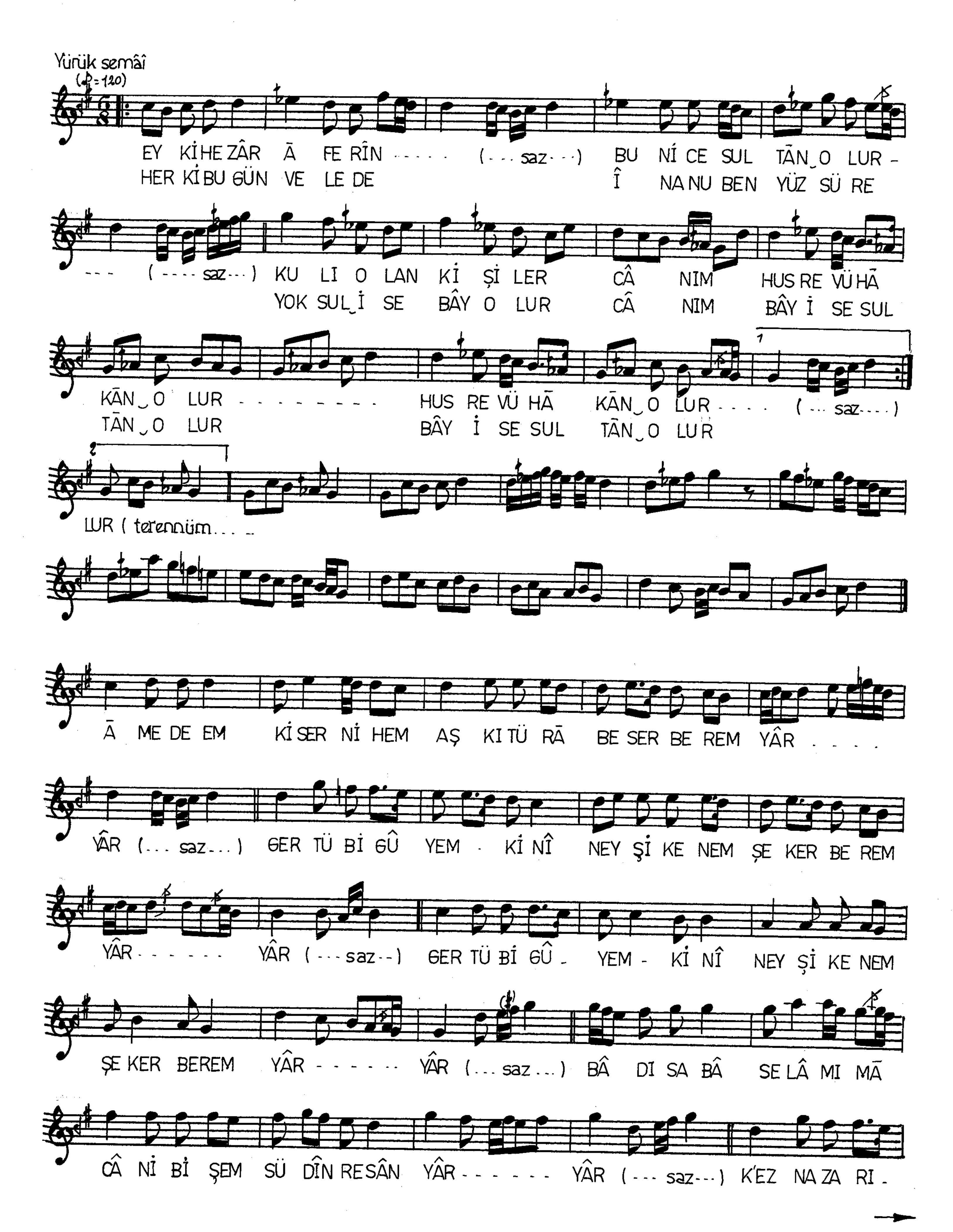

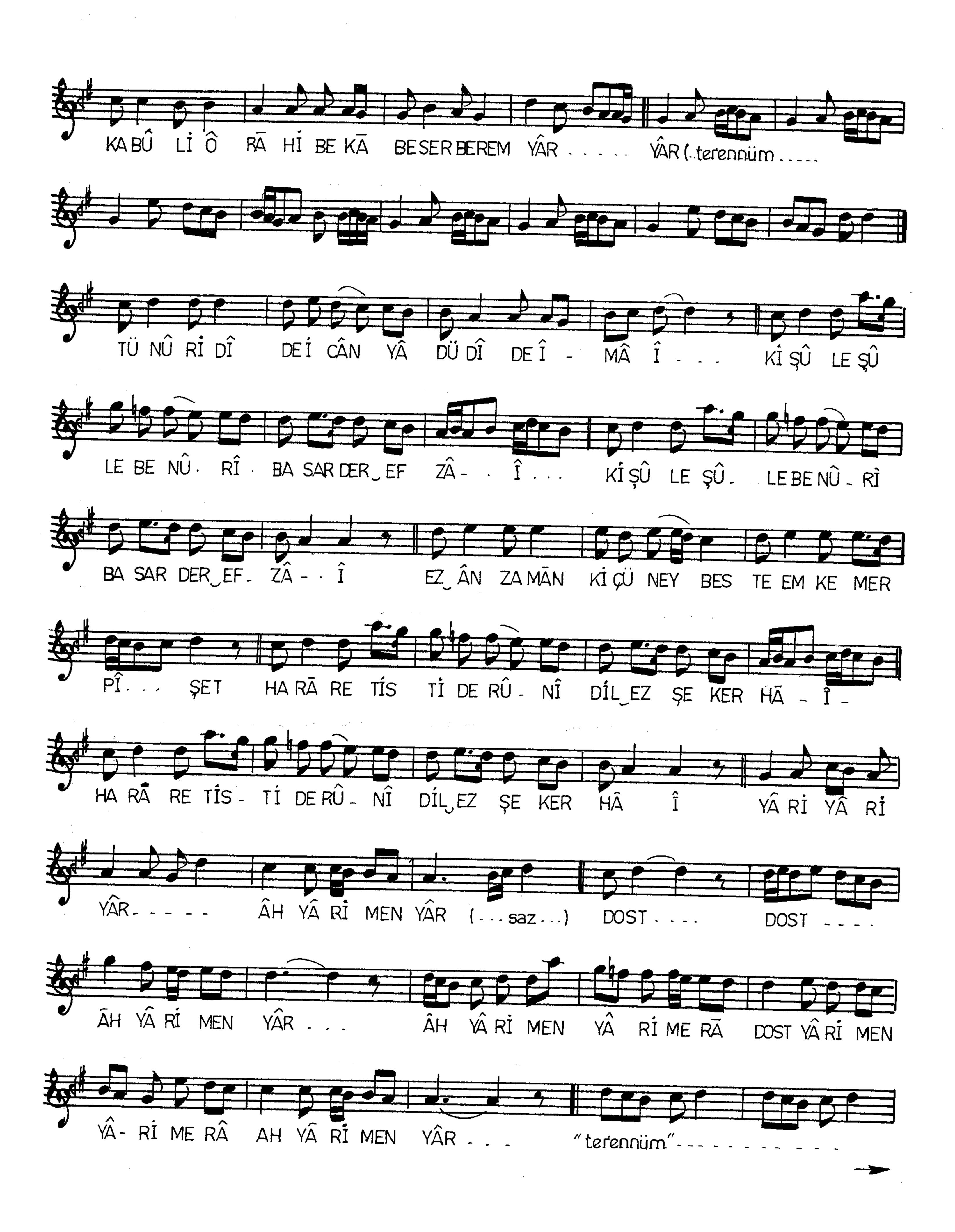

Yegâh Âyîn-i Şefifi'nin devāmı (s : 6) ÜÇÜNCÜ SELÂM

Yeyâh Âyîn-i Şerîfi'nin devāmı (s:10)

NOT: Bu Âyîn-i Şerif bestekâr'ın el yazısından düzenlenmiştir... 13-15. Kasım. 2014 Zeki ATKOŞAR

^{*} NOT: Baş Peşrev'in I. Hânesi, tavır olarak, Velveleli Düyek peklinde icrā edilir....

YEGÂH ÂYÎN-İ ŞERÎFİ'NİN NUTK-I ŞERİFİ VE MEÂLİ

BİRİNCİ SELÂM

Ey nây-i hoş-nevây ki dil-dâr ü dil-hoşî
Dem mî dihî tü germ ü dem-i serd mî keşî
Âteş fütâd der ney ü âlem girift dûd
Zîrâ nidâ-yı aşk zi ney hest âteşî
Bûyîst der dem-i tü zi Tebrîz lâ-cerem
Bes dil ki mî nüvâzî ez hüsn ü ez keşî

Vezni: Mef'ûlü fâilâtü mefâîlü fâilün [Muzâri]

Ey (insanların) sevdiği, neşeli, güzel sesli ney! Soğuk nefes alırsın ama sıcak nefes verirsin sen. Ney'e ateş düştü ve bütün âlem duman oldu; çünkü ney'deki aşk nidâsı, ateşlidir. Nefesinde mutlaka Tebriz'den bir koku var; (zira) güzelliğin ve tatlılığınla nice gönülleri okşuyorsun sen.

Ender dil-i herkes ki ez in aşk eser nîst
Tü ebr ber û keş ki be-cüz hasm-ı kamer nîst
Der sûret-i her kes ki ez an reng ne-dîdî
Mî dan tü be tahkîk ki ez cins-i beşer nîst

Vezni: Mef'ûlü mefâîlü mefâîlü mefâîl [Hezec]

Kimin gönlünde bu aşktan iz yoksa üstüne bulut çek onun; çünkü o, ancak aya düşmandır. Kimin yüzünde o renkten (bir eser) görmezsen, yakînen bil ki o, insan cinsinden değildir.

Ez an rûzî ki yâr-i men hayâleş kerd mihmânem Besâ şâdî vü işrethâ meyân-i dil ki mî rânem Be zevk-i aşk-ı ruhsâreş zi lebhâ-yi şeker-bâreş Çünan âşüfte vü mestem ki ser ez pâ ne-mî dânem

Vezni: Mefâîlün mefâîlün mefâîlün mefâîlün [Hezec]

Sevgilim, bana misafir olacağını hayal ettiği günden beri gönlümün içinde nice sevinçler (yaşamada) ve işretler sürmedeyim.Onun yanağının, şeker yağdıran dudağının aşkından, zevkinden öyle şaşkın ve sarhoşum ki başı ayaktan ayırt edemiyorum.

Merdân-ı râh-ı aşk kadem bî-riyâ zenend V'er dem zenend ez reh-i sıdk u safâ zenend Der bî-nevâyî ehl-i meânî çü bülbülân Der her nefes be saz-ı hüner sad nevâ zenend Dü dîde bâz kün çü ney ender hevâ-yı dôst Tâ rûşenet şeved ki dem-i dil kücâ zenend

Vezni: Mef'ûlü fâilâtü mefâîlü fâilât [Muzâri]

Aşk yolunun erleri, riyasız yürürler. Konuşunca, dürüstlük ve safâ üzere konuşurlar. Mana ehli olanlar, sessizdirler ama her nefeste hüner sazıyla, bülbüller gibi yüzlerce nağme çıkarırlar. Sevgilinin aşkında ney gibi iki gözünü de aç ki parlasın da "gönül nerede" diye ah çeksin.

İKİNCİ SELÂM

Sultân-ı menî sultân-ı menî
Ender dil ü can îmân-ı menî
Der men bi-demî men zinde şevem
Yek cân çi şeved sad cân-ı menî

Vezni: Fa'lün feilün fa'lün feilün [Mütedârik]

Sultânımsın, sultânımsın; cânımda, gönlümde imânımsın. Bana üflersen ben dirilirim. Bir cân da nedir? Yüz cânımsın.

ÜÇÜNCÜ SELÂM

Ey, Hudâ ez âşıkan hoşnûd bâd Âşıkan râ âkıbet mahmûd bâd Her ki gûyed ki halâsem dih zi aşk İn duâ ber âsuman merdûd bâd Şems-i Tebrîzî nevâ-yı aşk zed Âferin ber çeng ü nây u ûd bâd

Vezni: Fâilâtün fâilâtün fâilât [Remel]

Allah âşıklardan razı olsun; âşıkların âkıbetleri güzel olsun. Her kim "beni aşktan kurtarın" derse, onun bu duası gökyüzünden geri çevrilsin. Tebrizli Şems, aşk nağmesini çaldı; çenge, neye, uda âferinler olsun.

Ey ki hezâr âferin bu nice sultân olur

Kulu olan kişiler hüsrev ü hâkân olur

Her ki bugün Veled'e inanuben yüz süre

Yoksul ise bay olur bay ise sultân olur

Vezni: Müfteilün fâilün müfteilün fâilün [Münserih]

Binlerce tebrikler! Bu nasıl bir sultandır ki hizmetçisi olanlar, padişah olur. Bugün her kim (Sultan) Veled'e inanıp (dergâhına) yüz sürerse, fakir ise bey olur, bey ise sultan olur.

Âmedeem ki ser nihem aşk-ı tü-râ be ser berem

Ger tü bi-gûyem ki nî ney şikenem şeker berem

Bâd-ı sabâ selâm-ı mâ cânib-i Şems-i din resân

K'ez nazar-ı kabûl-i ô râh-i bekâ be ser berem

Vezni: Müfteilün mefâilün müfteilün mefâilün [Recez]

Geldim ki aşkının (yoluna) baş koyup yaşıyayım. Ama sen, "hayır" dersen, kamışı kırıp şeker alırım (verdiğin acıyı zevkle taşırım). Ey sabâ rüzgârı! Din güneşine selâmımı ilet; zira onun kabûl nazarıyla ebedîlik yolunu tutarım.

Tü nûr-ı dîde-i can yâ dü dîde-i mâî

Ki şu'le şu'le be nûr-i basar der efzâî

Ez an zaman ki çü ney besteem kemer pîşet

Harâretîst derûn-i dil ez şeker-hâî

Vezni: Mefâilün feilâtün mefâilün fa'lün [Müctes]

Sen ya can gözümüzün ışığısın veya iki gözümüzsün bizim; zira ışık ışık gözümüzün nurunu artırıyorsun. (Senin hizmetinde) ney gibi belime kemer bağladığımdan beri, şeker çiğnemekten, içimde bir hararet var.

Ey nağme-i nây-i kibriyâ Mevlânâ

Sûz-i dil-i ihvân-ı safâ Mevlânâ

Maksûd bize nây ü nevâdan sensin

Âvâze-i Hak bang-i Hudâ Mevlânâ

Vezni: Mef'ûlü mefâilün (mefâîlü) mefâîlün fa' [Hezec/Rub.]

Ey yücelik neyinin nağmesi olan Mevlâna! Safâ (ehli) kardeşlerin gönlünün ateşi olan Mevlâna! Neyden de nağmeden de maksadımız sensin. Hakk'ın gür sesi, ilâhî sadâ olan Mevlâna!